

การรักษาอนกรนด้วยเลเซอร์ ErYAG

“เหมาะกับผู้ป่วยบางกลุ่มเท่านั้น ควรประเมินรายบุคคลโดยแพทย์เฉพาะทาง”

ศาสตราจารย์นายแพทย์วิญญ์ บรรณศิริ

ภาควิชาโสต นาสิก ลาริงซ์วิทยา

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

ปัจจุบันการใช้เลเซอร์ (Erbium-YAG laser) เริ่มมีการนำมาใช้ในการรักษา อาการอนกรน และโรคหยุดหายใจขณะหลับ จากการอุดกั้น (obstructive sleep apnea) ระดับไม่รุนแรง ที่มีปัญหาเพดานอ่อน คอหอย ห้อยลิ้น เนื่องจาก **ไม่มีการตัดเนื้อเยื่อ** จึงมักไม่มีการเจ็บปวดชัดเจน ไม่ต้องฉีดยา ไม่ต้องผ่าตัด มีความเสี่ยงต่ำ สามารถทำเสร็จแล้วกลับได้เลย

หลักการของเลเซอร์ คือ แสงจะทำปฏิกิริยากับน้ำในชั้นเนื้อเยื่อได้ผิว ทำให้เกิดความร้อน มีการหดตัวของคอลลาเจน และ กระตุ้นการสร้างคอลลาเจนขึ้นมาใหม่ ผลดังกล่าวทำให้เนื้อเยื่อบริเวณเพดานอ่อน และผนังคอหอย มีความตึงตัวมากขึ้น

ขั้นตอนการรักษา

อาจมีการให้ยาชาฉีดพ่นก่อนทำ 5-10 นาที และทำการปิดตาผู้ป่วยเพื่อป้องกันแสงเลเซอร์ รวมถึงแพทย์ผู้รักษาจะใส่แว่นกันแสง หลังจากพร้อมจะเริ่มยิงเลเซอร์ในแต่ละครั้ง ใช้เวลาประมาณ 20 นาที และส่วนใหญ่ต้องทำอย่างน้อย 2-4 ครั้ง แต่ละครั้งห่างกัน 2-4 สัปดาห์ เนื่องจากไม่มีการตัดเนื้อเยื่อใด ๆ จึงไม่มีเลือดออก และไม่มีความเจ็บปวด แต่อาจจะคายเล็กน้อย

ข้อควรพิจารณา

หลังทำผู้ป่วยส่วนใหญ่จะมีเสียงกรนลดลง หายดีขึ้น สดชื่นขึ้น อย่างไรก็ตามไม่ใช่ผู้ป่วยทุกรายจะได้ผล เนื่องจากสาเหตุของการนอนกรนหรือโรคหยุดหายใจขณะหลับมีอีกหลายอย่าง เช่น เยื่อจมูกอักเสบเรื้อรัง ภูมิแพ้ จมูกคด ริดสีดวงจมูก น้ำหนักตัวมากหรืออ้วน คางสั้น ลิ้นไก่ยาว ทอนซิลโต เนื่องจากในทางเดินหายใจส่วนบน กล้ามเนื้อหอยอนผิดปกติ และอื่น ๆ

คำแนะนำก่อนรักษา

ก่อนการรักษาควรพบแพทย์เฉพาะทางด้านกรนหลับ (sleep specialist) หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง เช่น โสต ศอ นาสิกแพทย์ เพื่อประเมินหาสาเหตุก่อน โดยแพทย์อาจพิจารณาแนะนำให้ทำการทดสอบการนอนหลับ (sleep test) ส่องกล้อง หรือฟิล์มเอกซเรย์ตามความเหมาะสม เมื่อผู้ป่วยทราบถึงข้อดี ข้อเสียของแต่ละวิธี และตัดสินใจร่วมกันจึงเริ่มกระบวนการรักษา

นอกจากนี้ผู้ป่วยควรทราบถึงทางเลือกในการรักษานอนกรนด้วยวิธีอื่น ๆ โดยอาจใช้การรักษาอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือใช้ร่วมกัน ทั้งนี้แนวทางปัจจุบันนิยมใช้การรักษาแบบเฉพาะบุคคล (personalized therapy) โดยการเลือกพิจารณาวิธีการรักษาจากลักษณะของผู้ป่วย เช่น อายุ เพศ โรคประจำตัว ดัชนีมวลกาย อาการความง่วงผิดปกติ ร่วมกับผลตรวจ sleep test ที่มาใช้ช่วยประเมิน ชนิด ลักษณะ ความรุนแรง และความเสี่ยงของโรค เพื่อให้ได้ผลการรักษาที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมที่สุด